

ИВАН ВАЗОВ

КОКИЧЕ

chitanka.info

Въз снега се е подало
ранно цъфнало кокиче.
Зърна цветенцето бяло
миличкото птиче.

— Здравствуй, цвете ранобудно! —
пиленцето му издума; —
пролет иде, време чудно,
радост в нова шума.

— Здравствуй — зайчето му каза, —
мъх в снега от дълго чопля...
Виждам, пролет се показва:
скоро ще се стопля.

— Здравствуй, прелестно кокиче —
близкий сухи храст застена. —
Скоро пак ще ме окичи
шумица зелена.

— Здравствуй — рече му въздуха, —
песен скоро ще да влее
радост в тишина ми глуха,
слънце ще ме сгрее.

— Поздрав! — там от небесата
витошки орел изграка. —
В старо гнездо, на скалата,
любов пак ме чака.

— Здравствуй! — рече му сърцето. —
Тежки ми са зимни бури... —
Рече и замлъкна клето,
нищо не притури!

София, 23 февруари 1900

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.